

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om gymnasiet m.v. og lov om kursus til højere forberedelseksamen og om studieforberevende enkeltfagsundervisning for voksne m.v. (Tilskud og bidrag til undervisning m.v. af svært handicappede elever m.m.).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 31/1 2001. Første behandling 23/2 2001. Betænkning 20/3 2001).

13) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til justitsministeren [om forslagene om langt færre rets- og politikredse].

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 30/1 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/2 2001).

14) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om vurdering af udenlandske uddannelses kvalifikationer.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 14/3 2001).

15) Første behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 14/3 2001).

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om faglig opgradering af social- og sundhedshjælperuddannelsen, social- og sundhedsassistentuddannelsen samt sygeplejerskeuddannelsen.

Af Gyda Kongsted (V), Henriette Kjær (KF) og Birthe Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 20/2 2001).

17) Første behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 20/3 2001).

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Medlem af Folketinget Frank Dahlggaard (UP) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at bringe rigsfællesskabet mellem Danmark og Færøerne til ophør.

(Beslutningsforslag nr. B 158).

Medlemmer af Folketinget Birthe Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Klaus Kjær (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Aase D. Madsen (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om lavere moms på receptpligtige lægemidler.

(Beslutningsforslag nr. B 159).

Medlemmer af Folketinget Birthe Rønn Hornbech (V), Inge Dahl-Sørensen (V), Karsten Nonbo (V), Helge Adam Møller (KF), Gitte Seeberg (KF) og John Vinther (KF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kasseeftersyn af udlændingelovgivningen.

(Beslutningsforslag nr. B 161).

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF) og Jes Lunde (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvad kan indenrigsministeren oplyse om regeringens fremtidige regionalpolitiske initiativer set i lyset af Regionalpolitisk redegørelse 2001?« (Forespørgsel nr. F 58).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i dag har statsministeren udpeget miljø- og energiministeren.

Indtil dette øjeblik er anmeldt fire hovedspørgsmål:

1. Søren Kolstrup
2. Jørn Jespersen
3. Hans Christian Schmidt
4. Aase D. Madsen

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgsmål? (Ophold). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende fire medlemmer få ordet i den rækkefølge, de er nævnt.

Hr. Søren Kolstrup. (Ophold). Hr. Søren Kolstrup er ikke til stede, men så må vi jo gå videre i rækken, og så er det hr. Jørn Jespersen.

Spm. nr. US 65

Jørn Jespersen (SF):

Der foregår i øjeblikket en heftig debat om de mange ansøgninger, der ligger i amterne, om tilfaldelse til at nyetablere eller udvide de meget store svinefabrikker, og jeg bemærkede, at miljø- og energiministeren var i DR's Nyhedsmagasin sidste torsdag.

På baggrund af en konkret sag på Møn vil jeg gerne spørge, om det er miljøministerens opfattelse, at en ansøgning, der vedrører en meget stor udvidelse af en eksisterende svineproduktion, som ligger i nærheden af, og som skal udsprede gylle oven på drikkevandsområder, der i forvejen er hårdt belastet med nitrat, automatisk vil føre til, at amtet skal lave en såkaldt VVM-vurdering, altså vurdere virkningerne på miljøet. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvilke muligheder har ministeren for at gribe ind, hvis et amt alligevel undlader at foretage en VVM-vurdering, fordi man overser det efter min opfattelse helt automatiske krav om at lave en sådan vurdering, når der er drikkevandsinteresser på spil?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er glad for, at spørgeren rejser den sag. Jeg tror, at den optager os alle sammen meget. Vi glæder os på den ene side over, at det går godt

for dele af landbruget, der er investeringslyst, og på den anden side er der nogle meget alvorlige problemer med hensyn til naboer, med hensyn til drikkevand, som hr. Jørn Jespersen er inde på, og med hensyn til beskyttelse af naturværdier.

Regeringens holdning – hvis jeg må starte med den – skal der ikke herske tvivl om. Udvidelser af anlæg skal fuldt ud respektere hensynet til naboer, drikkevandsbeskyttelse og beskyttelse af naturområder. Vi har taget en lang række konkrete skridt, og vi vil følge op, så snart Miljøudvalgets betænkning foreligger.

Jeg vil nødvendig gå ind i en konkret sag, men som den er beskrevet her – men jeg er altså nødt til at tage det forbehold – foreligger der et oplagt tilfælde, hvor der skal foretages en VVM-vurdering. Det vil sige en vurdering af virkningerne på miljøet efter reglerne.

Jeg har ikke mulighed for selv at gribe ind i den slags sager, men de pågældende, naboer eller hvem det ellers er, kan indklage spørgsmålet for Naturklagenævnet, og foreligger der en pligt til at lave en VVM-vurdering, så vil Naturklagenævnet naturligvis også give dem medhold.

Men jeg vil ikke tage stilling til en konkret sag, som jeg ikke kender.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg forstår godt, at ministeren ikke kan tage stilling til en konkret sag, men det er jo af stor interesse at få de generelle principper klargjort, for dem tror jeg også der er en del forvirring omkring, ikke alene i amterne, men også i befolkningen som sådan. Og jeg er glad for, at ministeren fastslår, at når der er drikkevandsinteresser på spil, så er alene det forhold med til automatisk at udløse en VVM-vurdering – eller burde i hvert fald være det.

Andet spørgsmål er derfor: Hvis vi også har et følsomt naturområde, der f.eks. er udpeget som EU-habitatområde, og som bevisligt vil blive væsentligt belastet af en øget ammoniakfordampning og en øget nitratudledning, er det så ikke også i sig selv en automatisk henvisning til en VVM-vurdering, der ligger i det forhold? Er det ikke efter de gældende regler, som ministeren selv har præciseret det i en vejledning for nylig, helt automatisk en VVM-redegørelse, der skal til, når et EU-habitatområde er på spil?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er sådan, at hvis man vil udvide, så man kommer op på eller over 250 dyreenheder, er der en automatisk pligt til VVM. Når man er under,

så skal der foretages en screening, det vil sige en sortering af ansøgningerne, alt efter om de skal eller ikke skal undergives VVM.

Og når amterne skal tage stilling, så er alle de hensyn, som hr. Jørn Jespersen nævner, afgørende og efter min mening i en lang række tilfælde udslaggivende. Alligevel vil jeg meget, meget nødtale mig om konkrete sager, men jeg er helt enig i den retsaffattelse, som hr. Jørn Jespersen gør gældende.

Vi skylder imidlertid landmændene, og vi skylder kommunerne, at de her regler bliver tydeligere, og vi vil gøre alt, hvad vi kan for, at det sker, lige så snart Miljøudvalget er færdigt.

Det er afgørende, at amterne har de nødvendige redskaber i deres værktøjskasse til at kunne styre denne her udvikling.

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men er det ikke rigtigt forstået, at den nye præciserende vejledning, som miljøministeren udsendte den 23. februar, netop bl.a. har til formål at præcisere, at når der er følsomme naturområder, der bliver påvirket af en udvidelse eller en nyetablering, så lægger det op til en VVM-vurdering, uanset om udvidelsen samlet kommer op over 250 dyreenheder eller ej?

Hvis der er en væsentlig påvirkning af et følsomt naturområde – herunder jo specielt et internationalt beskyttet område, som EU-habitatområdet er – så bør der automatisk komme en VVM-vurdering.

Jeg kunne forstå på ministeren i tv i torsdags, at det var ministerens vurdering, at det især var i borgerligt ledede amter, at man måske ikke helt havde styr på de her regler. Kan miljøministeren ikke bekræfte, at Storstrøms Amt har et socialdemokratisk ledet amtsråd, og at der måske var behov for, at ministeren og hans partikolleger talte lidt sammen om en sådan mere konsistent socialdemokratisk holdning til de her sager?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi har jo netop udstedt den vejledning for at gøre det synspunkt gældende, at hvis man har under 250 dyreenheder og man ligger i nærheden af et naturområde, der er udsat, så må det forhold være meget tungtvejende, når det drejer sig om at udløse en VVM. Altså som udgangspunkt skal der laves en VVM, men det er en vejledning. Vi skal frem til egentlig bindende regler i forbindelse med regelsættet, efter at Wilhjelmudvalget er færdigt.

Jeg tror, at der er en partipolitisk holdningsforskel – det kan man se i en række af de jyske amter – med hensyn til, hvor stort et problem man mener udvidelse af svinefarmene er, og det er vel ikke unaturligt i et demokrati, at der kan være disse holdningsforskelle.

Skulle der være en socialdemokrat, der efter hr. Jespersens og min opfattelse har placeret sig på den gale side, så behøver det jo ikke at betyde, at holdningen er dårlig, så kan det jo betyde en retsvildfarelse. Er der tale om en retsvildfarelse, vil jeg meget gerne deltage i opklaringen.

Jørn Jespersen (SF):

Jamen det tror jeg bestemt kunne være nyttigt i den konkrete sag, som jeg har henvist til.

Mit sidste spørgsmål går på, om ministeren kan bekræfte mig i, at den vejledning, der blev udsendt den 23. februar, ikke ændrer den gældende retstilstand, men blot præciserer den, sådan at også ansøgninger, der er modtaget før den 23. februar, naturligvis skal følge de regler, der er præciseret og velbeskrevet i vejledningen af 23. februar.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er fuldstændig rigtigt. Det er en præcisering af den eksisterende retstilstand. Hvis der bliver behov for ændring af retstilstanden for at beskytte vores naturområder, vil det ske på fuldstændig normal måde, når udvalgsarbejdet er færdigt.

Men det var mig magtpåliggende, bl.a. på foranledning af hr. Jørn Jespersen, men også mange andre, f.eks. amterne, at få præciseret den eksisterende retstilstand, og hvad man kunne og skulle gøre inden for rammerne af de regler, der allerede eksisterer. Så svaret på spørgsmålet er ja.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt har et tillægsspørgsmål.

Hans Christian Schmidt (V):

Af de vejledende retningslinjer, som ministeren har udsendt netop til amterne, som så har videresendt dem til kommunerne for at have et sæt fælles, overordnede spilleregler, som disse landbrug skal vurderes efter, både screening og VVM, fremgår det også, at det normalt vil være sådan, at det vil tage 14 dage. Det skal ikke behandles politisk, men kan besluttes i amtet, og 14 dage vil være en passende tid.

Det rundspørge, jeg har foretaget til et par amter, synes jeg efterlader det indtryk, at man arbejder på det, men at der er meget længere ventetid end 14 dage, måske 3 måneder.

Har ministeren overvejet, om han vil gøre noget ved det her? Er der nogle initiativer, så vi kan afhjælpe, at vi ikke kommer til at hænge fast i denne her pukkell, der er for øjeblikket?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Vi skal beskytte naturen, vi skal beskytte drikkevandet, vi skal beskytte naboerne, og vi skal gøre det ved at få så klare regler som muligt. Vi skal ikke beskytte naturen ved at stresser dem, der søger, med lange sagsbehandlinger. Det tilhører et kaskad univers, som Danmark ikke vil henregnes til.

Jeg tror, man må lade, at netop i øjeblikket er der i mange amter ud fra meget konkrete, lokale vurderinger tvivl om, hvordan reglerne skal forstås, og det er derfor, jeg har udsendt ikke bare anvisninger på, hvordan sagerne hurtigt kan ekspederes, men også præciseret de eksisterende regler.

Og når det har sat sig bl.a. i lyset af den udveksling, vi har haft her i dag, så tror jeg, man kan gennemføre en meget hurtigere ekspedition. Så ville man i mange tilfælde simpelt hen sige, at der skal være en VVM-vurdering, og det kan man jo sige hurtigt og inden for de 14 dage, det drejer sig om, hvis der altså eksempelvis er tale om betydelige naturværdier.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 66

Hans Christian Schmidt (V):
Sidste år udsendte ministeren en bekendtgørelse, og Skov- og Naturstyrelsen udsendte også en vejledning om campingreglement. Og af det campingreglement fremgik bl.a., at man gerne ville sikre, at der bliver flere pladser ledige på campingpladserne til den overnatning, som i hvert fald ikke bruges af fastligere, altså dem, der er der hele sæsonen.

Det betyder selvfølgelig også, at fastliggerne vil få kortere tid eller dårligere mulighed for at kunne være på en campingplads, for antallet af pladser vil simpelt hen blive færre.

Det skal godt nok ske over en årrække. Som jeg kan se det fremgå, så afvikles det helt frem til 2010. Ikke desto mindre, når man så taler med

folk, er der en del, der kommer i klemme, særlig borgere, som ikke har mulighed for f.eks. at købe sommerhuse, men som altså bruger en campingvogn til at være der hele sommeren.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren vil tage initiativ til at få undersøgt, hvilken betydning det har haft, og om ministeren derfor vil ændre på nogle af de her regler.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Altså de regler, vi har, hviler på en enig indstilling fra Dansk Camping Union og alle andre, og har til formål at sikre campingpladser som det, de er, nemlig ikke sommerhusområder, men steder, hvor folk kommer med deres vogn og kan gøre ophold i kortere eller længere tid.

Nogle af de gamle campingpladser har udviklet sig til sommerhusområder, og det vil vi gerne afvikle, som hr. Hans Christian Schmidt med rette gør opmærksom på. Men jeg vil gøre det på en menneskelig, forstående måde, sådan at der bliver en lang overgangsperiode og de pågældende får mulighed for at indrette sig.

Jeg vil da meget gerne på den givne foranledning undersøge, hvordan det her virker. Vi har jo lidt haft det samme problem med sommerhusene. Vi får nok desværre også lidt et problem med nogle kolonihaveområder osv., og der skal vi altid sørge for at lovliggøre forholdene på en menneskelig, forsvarlig måde. Men jeg vil meget gerne benytte denne her lejlighed til at love hr. Hans Christian Schmidt, at jeg undersøger forholdene, hvordan det går, og så kan vi jo tale om det ved en senere lejlighed.

Hans Christian Schmidt (V):
Det vil jeg gerne kvittere for; det synes jeg er godt.

Jeg har også noteret mig, at ministeren har været ude omkring kolonihaverne, og det er klart, at det gør sig også gældende her, at det er almindelige folk med en almindelig fritid, der her har en mulighed for en god beskæftigelse.

Det, der selvfølgelig er problemet med campingreglementet, er jo, som der står i afsnit 5, at mindst 50 pct. af den tilladte kapacitet skal være til rådighed til korttidscamping. Og det er klart, at selv om der også er mulighed for overgangsordninger, så er det her, problemet ligger, for de, der ellers ville langtidscampere, når tallet bliver mindre, kan ikke komme ind og få en plads.

Men jeg er glad for ministerens tilkendegivelse og håber så, at vi vil kunne få det i det næste

folketingsår, for det er jo sådan, at i 2002 skal man have etableret afviklinger, f.eks. for de store campingvogne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er jo det at finde en afvejning. Når man er på campingferie, så ønsker man at komme hen et sted, hvor folk er i den samme situation, som man selv er, man er på farten, man er med sin vogn osv. Der tror jeg ikke, det gør noget, at nogle enkelte har boet der i en længere periode, men hvis hele pladsen er præget af, at det er fastligere, jeg havde nær sagt med perlegrus og flagstang osv., altså åndeligt talt, så er det en anden oplevelse, og vi vil gerne, også af hensyn til vores udenlandske gæster, give mulighed for, at man kan opleve de danske campingpladser på den gode måde.

Derfor er det en balance, og jeg vil meget gerne være med til at undersøge, hvordan reglerne virker osv., men alle vi, der har arbejdet med det her: de kommunale organisationer, Dansk Camping Union, Friluftsrådet, har været enige om, at der skulle en opstramning til, men at den til gengæld – det var mit synspunkt – skulle ske på en ordentlig og menneskelig måde.

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men sådan, som jeg oplever ministerens svar her, så tror jeg også, at det spørgsmål, jeg har stillet, er dækket ind.

Jeg vil så blot sige, at min oplevelse er, at der findes mange borgere, som har stor fornøjelse af at have en campingvogn og også bo i den hele sommeren. Ikke mindst børn har stor fordel af det, for i hvert fald nogle familier har meget svært ved at købe sommerhus, som jo er kommet meget højt op i pris. Jeg tror faktisk, at vi vil få et stigende tryk på det her område, men jeg er godt tilfreds med, at ministeren vil tage hånd om det og undersøge, hvordan det udvikler sig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 67

Aase D. Madsen (DF):

Der er kommet en ny bekendtgørelse om, at mindre vindmøller kan saneres, og de kan saneres, således at de får adgang til tre gange så stor en kapacitet til en meget stor overpris på den el, som de skal producere fremover. Det kan andre nye vindmølleejere ikke få.

Det er jo sådan set et gavemoment, der kommer ind her, idet staten forærer den store formue og indkomstfordel til disse vindmølleejere, der vil sanere. Mener ministeren ikke, at der ligger et gavemoment eller en formuefordel eller fordel på anden måde fra statens side, når man på den måde giver disse nuværende vindmølleejere en meget, meget stor præference?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er en kæmpe fordel for det danske samfund, at vi har været i stand til at skifte så hurtigt fra forurenende energikilder til vedvarende energikilder. Vi kommer vel i år op på 2.400 MW på land, og det er en ottedobling på mindre end 10 år. Vi bygger nu havvindmøller, Dansk Industri har en kanonstor eksport, en milliardeksport, og det vokser og vokser fra år til år, men der er én ting, der er dårlig, og det er, at vi har for mange ineffektive møller, der er placeret forkert.

Der har de partier, og det er et meget bredt flertal her i Folketinget, der står bag elreformen og de øvrige energireformer, været enige om, at der skulle gives en tilskyndelse til dem, der ejer de gamle møller, til at få dem revet ned og erstattet af betydelig færre, men mere effektive møller. Fru Aase D. Madsen ved, at for at få dem til det i et kapitalistisk samfund skal der altså være en økonomisk tilskyndelse, og det er der også i denne her ordning, så svaret er ja.

Aase D. Madsen (DF):

Ministeren er meget skråsikker på det her, men ministeren svarede ikke på det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om der ligger et gavemoment. Det, jeg gerne vil have opklaret, er, om ministeren f.eks. vil gå til skatteministeren eller finansministeren og få en juridisk udredning af, om der ligger et gavemoment fra staten.

Det er jo et gavemoment fra borger til borger. Den store overpris skal betales af borgerne, og der vil jeg spørge: Kan det virkelig være rigtigt, at man juridisk kan tage penge fra én gruppe borgere og fylde dem over i en anden specielt udvalgt gruppes lommer i form af den overpris, som man giver? Det er et rent og skært gavemoment i mine øjne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Altså juraen skal fru Aase D. Madsen ikke være bekymret for, den er selvfølgelig i orden, og hun har ret, det har jeg svaret på, der er et gaveelement. Men jeg vil sige, at størstedelen af vores

virksomhed herinde går ud på at flytte noget fra én gruppe borgere til en anden gruppe borgere.

Når fru Aase D. Madsens parti kommer igenem med skattelettelser til de højtlønnede, bliver det jo betalt af andre. Det er helt legitimt, det har oven i købet et navn: fordelingspolitik, men vi driver jo fordelingspolitik mange andre steder end inden for energiområdet. Der er en fordeling, vi prøver at fordele goder og byrder i vores samfund, det er jo bl.a. det, politik handler om.

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det er jo rigtigt, det der med fordelingspolitikken, men jeg synes, det er lidt dårligt at skyde os i skoene, at vi specielt i Dansk Folkeparti er glade for at flytte værdierne fra de højestlønnede til de lavestlønnede. Jeg tror, det er lige modsat, hr. minister, og det ved ministeren udmærket godt.

Med hensyn til at flytte rundt på gaverne der, så er det jo normalt, at i det øjeblik, man får en gave forærende, så skal man betale en eller anden form for skat af den. Og ja, der kommer noget skat, men der ligger jo også en formueværdi, en kapitaliseret formueværdi i det, og det er det, jeg spørger, om ministeren vil få et eller andet juridisk responsum på.

Jeg synes, det er en meget, meget speget sag, og jeg har også hørt andre steder, at der ligger nogle problemer i den sag.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Ja, man betaler selvfølgelig skat, når man tjener penge på denne her ordning. De, der ejer de her møller, betaler skat i dag, og nu får de nogle nye møller, og her skal de også betale skat af den indtjening, de har.

De skal ikke betale formueskat. Hvorfor skal de ikke betale formueskat? Fordi formueskatten er afskaffet.

Hvis nu fru Aase D. Madsen vil genindføre formueskatten specielt for vindmølleejere, der ejer nye møller i stedet for gamle møller, så er det et forslag, der er så komplekst, så interessant i sin bagvedliggende tankegang, at jeg ikke har intellektuel kapacitet til at svare på det inden for svarrammen på 1 minut.

Aase D. Madsen (DF):

Ja, ja. O.k. o.k. o.k. Ministeren kan kalde det, hvad ministeren vil, men så må jeg jo spørge skriftligt og bede om det andre steder. Jeg vil gerne have en udredning af, hvad type af gave-moment der ligger i det.

Man kan jo næsten ikke forære fem flade øre væk, uden man skal betale skat. Her forærer ministeren og de partier, der har været med til det, direkte en formuefordel fra den ene borger til den anden, uden at det har passeret nogen som helst finanslov eller noget som helst.

Derfor vil jeg gerne have at vide, om der kan ligge noget juridisk i det? Så kan ministeren kalde det formueskat, eller hvad der er afskaffet, eller hvad ministeren vil. Jeg vil bare gerne have en juridisk udredning af, hvad der ligger i den her sag. Det er ikke helt så ligetil, som ministeren gerne vil gøre det.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har ikke haft det sarteste ønske om at forvirre fru Aase D. Madsen. Jeg synes, fru Aase D. Madsens spørgsmål har kastet betydelig forvirring ind i mit sind. Og hvis det kan bidrage til at gøre hende glad at få udredt de her ting, som er fuldstændig legitime, så er hun meget velkommen til at stille mig de spørgsmål. Jeg skal sørge for, at hun får et ordentligt svar.

Hvorfor giver vi – ikke en gave – men et incitament? Det gør vi, fordi vi er interesserede i at få en masse gamle, grimme møller væk og få dem erstattet af nogle færre, bedre ydende møller. Det er til fordel for alle i det danske samfund. Vi får mere strøm og et kønnere landskab, og det er det, jeg arbejder for. Det vil jeg godt være med til også som elforbruger at give en lille skilling til.

Kristen Touborg (SF):

Ministeren siger, at vindmøller i forhold til eksporten og CO₂ har været en stor succes. Det er jeg enig i.

Nu vil jeg godt vide, hvor stor succes der har været med at få fjernet de gamle vindmøller. Jeg har forstået spørgsmålet derhen, at de nye giver tre gange så stor effekt som de gamle vindmøller.

Jeg er meget interesseret i at høre: Hvordan går det egentlig med at få de gamle vindmøller fjernet?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Ja, det, der har været problemet, har jo været at få planlægningen på plads. Det er mit indtryk, at der faktisk er gjort en god indsats for at få planlægningen på plads for nedrivning af de gamle møller og opførelse af de nye møller, det er først ved at komme i gang nu. Til gengæld er interessen meget, meget stor, så jeg tror person-

lig, at her venter der en meget betydelig investeringsaktivitet i de kommende år.

Vi har jo heldigvis nogle driftige danske virksomheder og mennesker, som interesserer sig for det her, og de vil, håber jeg, være med til at sørge for, at rigtig mange af de gamle og dårlige møller bliver erstattet af gode og velplanlagte møller i fremtiden. Men det er altså ikke rigtig kommet i gang endnu, vil jeg gerne sige til hr. Touborg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 64

Søren Kolstrup (EL):

Vi kan endnu en gang læse en historie om virksomheden Cheminova. Siden dens oprettelse har der altid været en historie om, at nu siver der igen giftstoffer ud fra enten et depot eller direkte fra en ledning.

Denne gang kan vi konstatere, at det endnu en gang er et gammelt, meget, meget velkendt depot. Det siver, og det siver, og på den baggrund kan man spørge: Skal vi stadig væk lade fem og syv være lige, eller kunne den her historie om udsivning give anledning til, at man systematisk sørgede for, at alle farlige depoter blev fjernet?

Amtet overvejer det, men der er udelukkende tale om en overvejelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi har fået en virkelig god jordforureningslov, der tager sigte på at forebygge og fjerne alt det, der er sket efter lovens ikrafttræden. Men vi har et hængeparti med hensyn til de gamle depoter. Fortidens synder.

Oprindeligt foreslog jeg, at det skulle være en statsopgave, og vi skulle løse den professionelt, sådan at vi kørte igennem hele landet og ikke mindst fjernede den slags depoter.

Det var det store flertal inklusive mit eget parti uenig med mig i, og derfor blev det på amternes foranledning lagt over til amterne at sørge for denne her opgave. Derfor er det Ringkjøbing Amt, der skal sørge for det her.

Jeg havde oprindeligt gerne set, at vi havde gjort det på en anden måde. Men alle partier – som jeg husker det – måske med undtagelse af hr. Kolstrups parti, alle partier bortset fra det,

ønskede, at det her skulle være en amtskommunal opgave. Så skal man ikke komme bagefter til mig og sige, at nu skal det her laves om. Det er amternes ansvar, amternes pligt.

Hvis der er særlige forhold, som kan tilskrives noget, staten har et ansvar for, så må vi som enhver anden naturligvis bidrage med vores penge, og vi skal altid samarbejde.

Hr. Kolstrup har fuldstændig ret i, at den opgave skal løses hurtigst muligt.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret og konstaterer, at der åbenbart er mindst to personer i den her sal, som ønsker, at der skal ske et centralt initiativ. Jeg ved udmærket godt, at der er noget, der hedder jordforureningsloven. Men jeg kan forstå, at ministeren er enig i, at det bedste ville være, at man havde et centralt direktiv, en bekendtgørelse, der sikrede, at det her også var en statsopgave. Og selv om man har løbet panden mod en mur én gang, skal man jo ikke opgive ævred. Ministeren og jeg er jo til her som levende politiske væsener.

Og det er på den baggrund jeg spørger, om ministeren ikke har mod på at genoptage den her diskussion, så vi kan sikre os, at der også fra statslig side bliver gjort noget ved den her sag.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er glad for, at der er så meget mumlen i salen, at folk ikke kan høre om mit personlige nederlag i denne her sag.

Mit ønske var i sin tid, at man lavede noget, der hed A/S Fortidens Synder, og så ryddede man op i hele samfundet. Men amterne ville med Djævelens vold og magt have denne her opgave, og de havde opbakning i hele Folketinget, og nu ligger det altså i amtet. Jeg kan jo ikke gøre for, at Cheminova har produceret i Ringkjøbing Amt osv.

Derimod vil jeg gerne samarbejde med amtet om at finde så god en løsning som muligt. Men vi skal altså ikke lave ansvarsforflygtigelse. Det er amternes ansvar at tage sig af denne opgave og prioritere denne opgave tilstrækkelig højt.

Til hr. Kolstrup: Jeg tilhører en mindretalsregering. Han tilhører et meget lille parti. Vi må selvfølgelig kæmpe mod vore modstandere på det her område. Men som sagerne ligger i dag, er det amternes ansvar, og det skal vi indskærpe.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det her er amternes ansvar, og derfor skal presset lægges på dem.

Men det rører jo ikke ved, at man kan rejse spørgsmålet, om det bedste ikke ville være, at ministeren sammen med andre gode kræfter – det kunne f.eks. være undertegnede – kom med endnu et udspil og prøvede på at sikre, at man lavede den bedste løsning, nemlig at man sikrede, at sådan et depot, der ligger ved hofde 42, én gang for alle blev fjernet.

Jeg er sikker på, at der ville være opbakning til det, netop når den konkrete historie kommer frem.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg foreslår, at vi diskuterer det her videre i Miljø- og Planlægningsudvalget osv., og at vi også har en god dialog med amtet deroppe, der jo deler vores ønske om at få det her problem løst.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke ministeren er enig i, at der her foreligger en helt særlig situation med depotet ved hofde 42, i og med at der jo ikke kun er tale om, at det er Cheminova, der har produceret gift til det depot. Der er også tale om, at staten i allerhøjeste grad har været med til at smide gift i depotet, der ligger lige ud til Vesterhavet.

Jeg vil gerne spørge: Finder ministeren ikke, at staten i den her sag i alt fald har en særlig moralsk pligt til at gå ind, muligvis også juridisk?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er glad for, at hr. Touborg stiller mig det spørgsmål, for jeg har jo sagt: Hvis den vanvittige praksis, man havde tidligere, om, at man indsamlede og lavede, om jeg så må sige, punktvis deponeringer af eksempelvis gamle pesticider og kemikalier osv., kan godtgøres, og hvis det skete fra statens side, så har vi naturligvis et medansvar. Det skal vi ikke løbe fra.

Men det, hr. Kolstrup spurgte til, var Cheminovas depot, og det var der, jeg svarede, som jeg gjorde. Hvis vi har et ansvar, så skal vi som stat aldrig løbe fra vores ansvar.

Men som jeg har forstået det, så er det kun en meget, meget lille del af problemet. Det er Cheminova, der er hovedproblemet. Men lad os endelig snakke videre om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 56:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om de amerikanske advarsler vedrørende EU og NATO].

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 21/3 2001).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 40 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren [om udflytning af statslige arbejdspladser].

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 6/2 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/2 2001. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 23/3 2001. Forslag til vedtagelse nr. V 69 fremsat 23/3 2001 af Ole M. Nielsen (KRF), Klaus Hækkerup (S), Harald Kjøller (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Kristen Touborg (SF), Peter Skaarup (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Inger Marie Bruun-Vierø (RV) og Frank Aaen (EL)).

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 69 af Ole M. Nielsen (KRF), Klaus Hækkerup (S), Harald Kjøller (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Kristen Touborg (SF), Peter Skaarup (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Inger Marie Bruun-Vierø (RV) og Frank Aaen (EL) (se forrige møde) vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.